

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/711/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.546/2022/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Biczi és Turi Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Biczi Tamás) eljáró gazdasági társaság indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.546/2022/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Fővárosi Törvényszék 111.K.700.173/2022/7. számú ítéletére és az Energiaügyi Minisztérium Nemzeti Klímavédelmi Hatóság NEKH/2005-5/2020-ITM számú határozatára is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben megállapított tényállás szerint az indítványozó 2017 óta folytat Magyarországon gazdasági tevékenységet. Az Innovációs és Technológiai Minisztérium Nemzeti Klímavédelmi Hatóság 2019. február 27. napján az indítványozó létesítményében helyszíni szemlét tartott, melynek során jegyzőkönyvben rögzítette, hogy az indítványozó a tevékenységét három darab, egyenként 12,226 MWth névleges, és 36,678 MWth együttes névleges bemenő hőteljesítményű gőzkazán üzemeltetésével végzi. A jegyzőkönyvben rögzítettek alapján az alperes hatóság megállapította, hogy az indítványozó az EU Emisszió-kereskedelmi rendszerének hatálya alá tartozik, a létesítményben szén-dioxid üvegházhatású gáz kibocsátási engedélyhez (a továbbiakban: ÜHG engedély) kötött tevékenységet folytat, azonban ÜHG engedéllyel nem rendelkezik.
- [3] Az alperes hatóság a tényállás tisztázása érdekében hitelt érdemlő dokumentáció benyújtására hívta fel az indítványozót a létesítmény névleges bemenő hőteljesítményének igazolására vonatkozóan. Miután ezt az indítványozó az alperes

hatóság szerint nem tudta hitelt érdemlően igazolni, az alperes hatóság hivatalból eljárást indított a létesítményben üvegházhatású gáz kibocsátási engedély nélkül folytatott tevékenység végzése tárgyában. Az eljárás eredményeként az alperes hatóság 2019. május 31. napján kelt NEKH/21016-18/2019-ITM. számú határozatában megállapította, hogy az indítványozó az utóbb becsatolt dokumentációkkal sem tudta hitelt érdemlően igazolni, hogy a létesítmény névleges bemenő hőteljesítménye összesen nem haladja meg a 20 MWth küszöbértéket. A hatóság a rendelkezésére álló dokumentáció alapulvételével arra a következtetésre jutott, hogy a létesítmény vonatkozásában a környezetvédelmi hatóság által kiadott alapengedélyben rögzített összes beépített névleges bemenő hőteljesítmény az irányadó, és ezért az indítványozóval szemben az ÜHG engedély nélkül folytatott tevékenységre tekintettel a határozat meghozatalának napjáig összesen 21 650 000 Ft bírságot szabott ki.

- [4] 1.2. Az indítványozó keresete alapján eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 106.K.33.587/2019/7. számú, 2020. január 16. napján kelt ítéletével az alperes hatóság határozatát megsemmisítette és az alperes hatóságot új eljárásra kötelezte. A bíróság a megismételt eljárásra vonatkozóan előírta, hogy az alperes hatóság köteles tartalmi szempontból ismertetni az indítványozó által csatolt iratokat és dokumentumokat, és köteles számot adni arról, hogy ezeket miért nem tekinti hitelt érdemlő bizonyítéknak a névleges bemenő hőteljesítmény küszöbértéke tekintetében.
- [5] 1.3. A megismételt eljárásban a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság NEKH/2005-5/2020-ITM. számú, 2020. március 20. napján kelt határozatával ismételten megállapította, hogy az indítványozó üvegházhatású gázkibocsátással járó tevékenységet folytatott ÜHG engedély nélkül, és ezért az indítványozót 29.000.000,- Ft bírság megfizetésére kötelezte. A megismételt eljárásban az alperes hatóság (a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének megfelelően) részletesen ismertetette, hogy miért nem tekinti az indítványozó által becsatolt iratokat, illetőleg dokumentációt hitelt érdemlőnek.
- [6] 1.4. Az indítványozó keresete alapján eljáró Fővárosi Törvényszék előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett. Az Európai Unió Bírósága a C-575/20. számú ügyben 2021. december 16. napján meghozott ítéletében azt állapította meg, hogy a vonatkozó uniós jogi normát úgy kell értelmezni, hogy „valamely létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét az e létesítményt alkotó műszaki egységek maximális névleges bemenő hőteljesítményének összeadásával kell kiszámítani, kivéve ha e maximális névleges bemenő hőteljesítmény üzemeltető általi korlátozása állandó jellegű, és mind e korlátozás meglétét, mind annak állandó jellegét a kibocsátási egységek kiosztására hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság ténylegesen ellenőrizheti.”

- [7] Az előzetes döntéshozatali eljárást követően a Fővárosi Törvényszék 111.K.700.173/2022/7. számú, 2022. március 29. napján kelt ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. A Fővárosi Törvényszék ítéletében megállapította, hogy az alperes hatóság a megismételt eljárásra vonatkozó bírósági iránymutatásban foglaltaknak eleget tett. A Törvényszék megítélése szerint helyesen járt el az alperes hatóság akkor, amikor az adott létesítményt alkotó összes műszaki egység maximális névleges bemenő hőteljesítményét vette alapul. Ezen főszabály alól akkor tehető kivétel az Európai Bíróság döntése szerint, ha a hőteljesítmény korlátozása állandó jellegű és a nemzeti hatóság azt ténylegesen ellenőrizheti. A Fővárosi Törvényszék szerint egyfelől a hőteljesítmény szoftveres korlátozása nem volt egzakt, másfelől az a hőteljesítmény megváltoztatásának elvi lehetőségét nem zárja ki (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [42]). Az indítványozó által alkalmazott munkavédelmi biztonsági eljárással kapcsolatosan pedig azt állapította meg, hogy az nem tekinthető állandó fizikai korlátozásnak, üzemén kívül helyezésnek, hiszen a három kazán közül mindig felváltva működött (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [43]). Mindezen szempontok figyelembevételével a Fővárosi Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó nem vezetett be a létesítmény bemenő hőteljesítményére vonatkozóan olyan korlátozást, amely megfelelt volna az Európai Bíróság ítéletéből fakadó követelményeknek.
- [8] 1.5. Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.VI.37.546/2022/7. számú, 2022. november 24. napján kelt ítéletével a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria ítéletében osztotta a Fővárosi Törvényszék azon (az Európai Bíróság döntésére visszavezethető) álláspontját, hogy az eljárás során az indítványozó nem bizonyította azt, hogy a szoftveres korlátozás csak jelentős műszaki beavatkozással lenne megszüntethető, az Európai Bíróság döntése értelmében ugyanis egyértelműen az üzemeltetőt (azaz indítványozót) terheli az a kötelezettség, hogy a hatóság rendelkezésére bocsássa a korlátozás vissza nem fordíthatóságára vonatkozóan a szükséges bizonyítékokat (Kúria ítélete, Indokolás [58]-[60]). A Kúria ezért osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a kérdésben, hogy a jelen esetben sem a szoftveres, sem a fizikai korlátozás nem minősült olyannak, amelyet a névleges bemenő hőteljesítmény korlátozásaként figyelembe lehetett volna venni.
- [9] 1.6. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.546/2022/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Fővárosi Törvényszék 111.K.700.173/2022/7. számú ítéletére és az Energiaügyi Minisztérium Nemzeti Klímavédelmi Hatóság NEKH/2005-5/2020-ITM számú határozatára is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit,

a támadott közigazgatási hatósági határozat pedig ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, az alábbiak szerint.

- [10] Az indítványozó szerint az Európai Bíróság ítéletében egyértelműen választ adott arra a kérdésre, hogy a hatóság valamely létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményének meghatározása során kivételesen eltérhet az e létesítményt alkotó műszaki egységek maximális névleges bemenő hőteljesítményének összeadásától, mint főszabálytól. Az alkotmányjogi panasz szerint azáltal, hogy az Európai Bíróság egyes esetekben lehetővé tette a főszabálytól (a maximális névleges bemenő hőteljesítmény összeadásától) való eltérést, melyet azonban az alperes hatóság nem vizsgált, az ügyben eljáró bíróságnak a közigazgatási határozat jogszerűsége vizsgálatának körében szükségképpen hatályon kívül kellett volna helyeznie a hatóság határozatát és a hatóságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kellett volna utasítania. Az indítványozó azért tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sértően tisztességtelennek a Kúria és a Fővárosi Törvényszék döntését, mert az eljáró bíróságok az Európai Bíróság ítéletében meghatározott szempontokat (a szoftveres és fizikai korlátozás állandóságának kérdését) tévesen jogkérdésnek minősítette, miközben az valójában ténykérdés volt, márpedig ebben a ténykérdésben az alperes közigazgatási hatóságnak kellett volna (elsőként) állást foglalnia. Még abban az esetben is azonban, ha az Európai Bíróság ítéletében foglalt szempontok értékelésére az eljáró bíróságok jogosultak lettek volna, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi a panasz szerint, hogy a bíróságok a korlátozások állandóságának vizsgálata körében nem folytattak le bizonyítási eljárást, a felperes indítványozót bizonyítás szükségességéről nem tájékoztatták. A Kúria az ítéletének meghozatala során azt is figyelmen kívül hagyta, hogy a megelőző hatósági eljárás nem az indítványozó kérelmére indult, hanem azt a klímavédelmi hatóság hivatalból indította, így pedig értelemszerűen a jelen ügyben nem az indítványozón, hanem a hatóságon volt a bizonyítási teher. Végezetül az indítványozó az Európai Bíróság előzetes döntésével (és így végeredményben a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal) ellentétesnek tartja, hogy a Kúria döntése elvi tartalmát az Európai Bíróság ítéletével ellentétesen határozta meg.
- [11] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmeként értékeli, hogy a Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárásban az indítványozó terhére értékelte, hogy a keresetében egyszerre hívott fel eljárási kifogásokat (tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettség megszegése) és adott elő érdemi cáfolatot a hatóság megállapításaival szemben, ami a bíróság szerint már eleve megkérdőjelezte az eljárási kifogások meglétét. Az indítványozó ezzel összefüggésben arra utalt, hogy a közigazgatási perrendtartás szabályaiból adódóan keresetében köteles volt az alperes hatóság határozatával kapcsolatos valamennyi érvet egyidejűleg megjelölni, melyet a bíróságok nem értékelhettek volna az indítványozó terhére.

- [12] Ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmeként értékeli az alkotmányjogi panasz, hogy a bíróságok az eljárás során indokolás nélkül figyelmen kívül hagyták az indítványozó érvelését a kazánok üzembe helyezésének időpontjára vonatkozóan, továbbá az alperes hatóság nem várta be a műszaki biztonsági hatóság határozatait, és az azon alapuló alapengedély módosítását. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta a bíróság a közigazgatási eljárás alapelveinek sérelmét, melyet az indítványozó kereseti kérelmében ugyancsak felhívott.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó perbeli jogi képviselője a Kúria ítéletét 2023. január 16. napján vette át, mely időponthoz képest az alkotmányjogi panasz határidőben (2023. március 17. napján) került előterjesztésre. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, ugyanis a saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [15] 2.2. Az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem követelményének eleget tesz.
- [16] 2.3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [17] 2.3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz, figyelemmel az Alkotmánybíróság Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel kapcsolatos gyakorlatára, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel. Az alkotmányjogi panaszban alapvető alkotmányjogi jelentőségűként megjelölt kérdések olyan tényállás-megállapítási, bizonyítási, bizonyíték-értékelési, illetőleg jogszabály-értelmezési kérdések, melyek kivétel nélkül szakjogi (és nem pedig alkotmányjogi) jelentőséggel bírnak, ekként ezek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik, ekként pedig az alkotmányjogi panasz befogadását sem alapozhatják meg.
- [18] 2.3.2. Az Alkotmánybíróság ezért a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, mint az Abtv. 29. §-a szerint az alkotmányjogi panaszok befogadásának másik vagylagos feltétele, megállapítható-e.

- [19] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában mind a hatóság, mind a bíróságok eljárásával összefüggésben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme indokolásaként hivatkozott arra, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben nem került lefolytatásra a megfelelő bizonyítási eljárás, illetőleg nem megfelelően került kiosztásra a bizonyítási teher, a bizonyítás ugyanis valójában nem az indítványozót, hanem az alperes hatóságot terhelte. Az alkotmányjogi panasz azt is sérelmezi, hogy az eljárás során figyelmen kívül hagyták a kazánok üzembe helyezésének időpontjára vonatkozó indítványozói érvelést, a hatóság pedig nem várta be az alapengedély módosítását sem, ráadásul a hatóság eljárásával összefüggésben a közigazgatási hatósági eljárás alapelvei is egyértelműen sérültek.
- [20] Az indítványozó ezen érveivel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az alkotmányjogi panasz ebben a körben kizárólag olyan tényállás-megállapítási, bizonyítási, bizonyíték-értékelési és szakjogi kérdéseket kifogásol, amelyek vizsgálata törvényességi, és nem alkotmányossági kérdés, ekként az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis a tényállás megállapítása, illetve a bizonyítékok értékelése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {lásd például: 3088/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság feladata ugyanis nem az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy egyes tény-, vagy jogkérdéseinek felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettség ugyanakkor azt a kötelezettséget állítja a bíróságok eljárása elé, hogy döntésük indokairól az eljárási törvényeknek megfelelő részletességgel adjanak számot, mely alaptörvényi követelmény jelen esetben az Alkotmánybíróság megítélése szerint teljesült. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bizonyítási teher kiosztásával, valamint egyes bizonyítékok értékelésével, legfeljebb szakjogi-törvényességi, és nem pedig alkotmányjogi értelemben lehet alkalmas a támadott bírósági döntések megkérdőjelezésére, ekként az indítványozó ezen érvei nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [21] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt is sérelmezte az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése állított sérelme körében, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletében az indítványozó terhére értékelte, hogy keresetében egyszerre adta elő eljárásjogi és anyagi jogi érveit, miközben erre a közigazgatási perre irányadó jogszabályok alapján az indítványozó egyébként köteles volt. Az indítványozó ezen érveivel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság rámutat: a Fővárosi Törvényszék ítéletében (az indítványozó érvelésével ellentétben) valójában azt rögzítette, hogy az indítványozó egyszerre

állította az alperes hatóság határozata indokolásának elégtelenségét és a tényállás-tisztázási kötelezettség megsértését, és vitatta ugyanakkor érdemben a határozat indokolásának megállapításait, a Fővárosi Törvényszék ítéletében pedig nyilvánvalóan nem általában, hanem kifejezetten ebben az összefüggésben állapította meg, hogy az indítványozó „az alperes anyagi jogi érveivel kapcsolatosan érdemi cáfolatot adott elő, előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett, mely hivatkozásai eleve megkérdőjelezik az eljárási kifogások meglétét.” (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [27]). Az Alkotmánybíróság megjegyzi: az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog biztosításának alaptörvényi kötelezettsége azt követeli meg, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3104/2024. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [23]}, mely követelmények a Fővárosi Törvényszék döntésével szemben maradéktalanul érvényesültek, a Fővárosi Törvényszék pedig ítéletében részletesen megvizsgálta az indítványozó keresetében megjelölt anyagi jogi és eljárásjogi érveket. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint továbbá a jogorvoslathoz való jog nem értelmezhető akként, hogy az magában foglalná az indítványozó számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3510/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. Mindezen szempontokra figyelemmel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben sem állapítható meg.

[22] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában végezetül az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelme körében arra is hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok nem megfelelő következtetést vontak le az Európai Unió Bírósága előzetes döntéséből: egyfelől tévesen jogkérdésnek minősítettek ténykérdéseket, másfelől pedig az Európai Unió Bírósága ítéletéből az indítványozó meglátása szerint az következett, hogy az eljáró bíróságnak az alperes hatóság határozatát hatályon kívül kellett volna helyeznie, és a hatóságot új eljárásra és új határozat hozatalára kellett volna utasítania.

[23] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: az uniós jog valamely rendelkezése érvényességének, illetőleg értelmezésének kérdésében az Európai Unió Bírósága előzetes döntése a tagállami bíróságokat kötelezi, az abban foglaltaktól az uniós jog érvényessége, illetőleg értelmezése körében nem térhetnek el. Az Európai Unió Bírósága előzetes döntésének nyilvánvaló figyelmen kívül hagyása éppen ezért alkotmányjogi értelemben felvetheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének lehetőségét (akár formai értelemben, az Alaptörvényből fakadó indokolási kötelezettség megsértése miatt, akár tartalmi értelemben, a támadott bírói döntés önkényessége miatt), európai uniós

jogi értelemben pedig adott esetben akár a tagállam kártérítési felelősségét is megalapozhatja (melynek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik). Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben ugyanakkor kétséget kizáróan megállapítható, hogy mind az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező Fővárosi Törvényszék, mind pedig a Kúria kifejezetten az Európai Unió Bírósága döntésének alapulvételével hozták meg ítéletüket, jogi álláspontjukat részletesen indokolták, az indítványozó pedig alkotmányjogi panaszában éppen ezért jelen esetben valójában nem az előzetes döntés figyelmen kívül hagyását sérelmezi, hanem csupán azt, hogy az előzetes döntésben foglalt jogértelmezés alapján az eljáró bíróságok az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy egyes tényeit nem az indítványozó álláspontjának megfelelően minősítették. E körben az Alkotmánybíróság arra is rámutat, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás jogi természetéből éppen az következik, hogy az Európai Unió Bírósága soha nem dönti el az előzetes döntéshozatali eljárásra okot adó jogvitát: a jogvita tényeinek az előzetes döntésben foglalt jogi érvelés alapulvételével történő értékelése mindig a nemzeti bíróságok feladata. Jelen esetben mind a Fővárosi Törvényszék, mind pedig a Kúria részletes, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó követelményeknek megfelelő indokát adták annak, hogy az Európai Unió Bírósága döntésében meghatározott azon követelmény, hogy a „maximális névleges bemenő hőtéljesítmény üzemeltető általi korlátozása állandó jellegű, és mind e korlátozás meglétét, mind annak állandó jellegét a kibocsátási egységek kiosztására hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság ténylegesen ellenőrizheti”, valójában (az indítványozó álláspontjával ellentétben) az indítványozó által alkalmazott műszaki (szoftveres és fizikai) korlátozások esetében miért nem teljesült. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az indítványozó ezen érvelése sem vetette fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

[24] 2.3.3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ekként az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.

[25] 3. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. július 2.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró*